

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 71 0 P 266346 20 Rev
Banjaluka: 6.5.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Tanja Bundalo, predsjednik vijeća, Senad Tica i Biljana Tomić, član vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice S.T., B., koju zastupa punomoćnik R.P., advokat iz B., protiv tužene N.G., B., koju zastupa punomoćnik J. I., advokat iz B., radi izdržavanja, vrijednost spora 31.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 266346 19 Gž od 11.12.2019. godine, na sjednici održanoj 6.5.2021. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se odbacuje.

Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova revizionog postupka u iznosu od 526,50 KM.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 266346 17 P od 28.6.2019. godine, djelimično je usvojen tužbeni zahtjev tužiteljice i obavezana tužena da joj na ime izdržavanja plaća mjesečni iznos od 100,00 KM počev od 24.8.2017. godine pa dok za to postoje zakonski uslovi ili do drugačije odluke suda, s tim da je dospjele obroke dužna isplatiti odjednom, sa zakonskom zateznom kamatom na svaki neisplaćeni mjesečni iznos računajući od 10-og u tom mjesecu do isplate, u roku od 30 dana od donošenja presude, a buduće mjesečne iznose najkasnije do 10-og za tekući mjesec.

U preostalom dijelu je tužbeni zahtjev odbijen.

Obavezana je tužena da tužiteljici na ime naknade troškova postupka isplati iznos od 367,12 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 28.6.2019. godine do isplate.

U preostalom dijelu je zahtjev za naknadu troškova postupka odbijen.

Presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 266346 19 Gž od 11.12.2019. godine, usvojena je žalba tužiteljice i preinačena prvostepena presuda tako što je dosuđeni iznos od 100,00 KM povećan na iznos od 400,00 KM, dok su dosuđeni troškovi postupka sa iznosa od 367,12 KM povećani na iznos od 2.784,25 KM.

Tužena revizijom pobija drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se pobijana odluka ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Tužiteljica u odgovoru predlaže da se revizija odbaci kao nedozvoljena, a tužena obaveže na naknadu troškova na ime sastava odgovora u iznosu od 526,50 KM.

Revizija nije dozvoljena.

Predmet spora je zahtjev tužiteljice za izdržavanje.

Odredbom člana 237. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13-u daljem tekstu: ZPP), propisano je da revizija nije dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 30.000,00 KM, a u privrednim sporovima 50.000,00 KM. Prema stavu 3. ovog člana u slučajevima u kojima revizija nije dozvoljena prema odredbi stava 2. ovog člana, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostepene presude ako odluka o sporu zavisi od rješenja nekog materijalno pravnog ili procesno pravnog pitanja važnog za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, a naročito u slučajevima iz člana 237. stav 3. tačke 1. do 3. ZPP. U reviziji iz stava 3. ovoga člana, stranka treba da jasno naznači pravno pitanje zbog kojeg je podnijela reviziju, uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koja se na njega odnose, te izloži razloge zbog kojih smatra da je ono važno za obezbeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (stav 4.).

Kao vrijednost predmeta spora uzima se u obzir samo vrijednost glavnog zahtjeva (član 316. stav 2. ZPP), a kamate, ugovorna kazna i ostala sporedna traženja se ne uzimaju u obzir ako ne čine glavni zahtjev (stav 3).

Ako se zahtjev odnosi na buduća davanja koja se ponavljaju, vrijednost predmeta spora računa se po njihovom zbiru, ali najviše do iznosa koji odgovara zbiru davanja za vrijeme od pet godina (član 317. ZPP).

U konkretnom slučaju se radi o zahtjevu za izdržavanje, dakle o zahtjevu koji se odnosi na buduća davanja koja se ponavljaju, što znači da se vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude računa saglasno članu 317. ZPP.

To znači da se osporeni dio izdržavanja (to je iznos od 300,00 KM mjesečno jer tužena nije žalbom osporavala dosuđeni iznos od 100,00 KM) množi sa 60 mjeseci i tako dobijeni iznos (18.000,00 KM) predstavlja pobijani dio pravosnažne odluke i manji je od cenzusa propisanog članom 237. stav 2. ZPP, iz kog razloga je revizija po ovom osnovu nedozvoljena.

Revizija ne bi bila dozvoljena po ovom osnovu sve i kada bi se pobijani iznos računao prema mjesečno dosuđenom iznosu izdržavanja (400,00 KM x 60 mjeseci = 24.000,00 KM).

Na dozvoljenost revizije, u konkretnom slučaju, nema značaja što je prvostepeni sud u uvodu presude označio vrijednost spora u iznosu od 31.000,00 KM, kod toga da se dozvoljenost revizije, kod novčanog potraživanja, cijeni prema vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude.

To zna i tužena pa predlaže da se o reviziji odluči u smislu odredbe člana 237. stav 3. ZPP, navodeći da reviziju treba dozvoliti „jer je riječ o pitanju u kojem postoji različita praksa sudova“. Iz činjeničnih navoda revizije se može uočiti da revident smatra da je pobijana odluka „grubo povrijedila prava djece tužene na zakonsko izdržavanje jer sud nije dao prioritet izdržavanju djece“.

Kod takvog navođenja ne može se uzeti da je tužena označila pravno pitanje u skladu sa odredbama člana 237. stav 3. i 4. ZPP zbog kojeg se revizija podnosi. Tužena nije ukazala ni na eventualnu neujednačenu praksu sudova u primjeni zakonskih odredaba koje se tiču izdržavanja roditelja od strane djece (ovdje je u pitanju ta vrsta spora), a nije (čak i kad bi se uzelo da je označila pravno pitanje zbog kojeg se revizija podnosi) navela razloge zbog kojih bi odlučivanje o reviziji bilo važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (član 237. stav 3. i 4. ZPP), već se u daljim revizionim navodima bavi samo zakonitošću pobijane presude. Stoga ni po ovim zakonskim odredbama nema mjesta meritornom odlučivanju po reviziji.

Zahtjev tužiteljice za naknadu troškova na ime sastava odgovora na reviziju u iznosu od 526,50 KM nije osnovan, jer taj odgovor nije bio od značaja za vođenje parnice (član 387. stav 1. ZPP), a pored toga, sadržajno predstavlja činjenice koje su već isticane tokom postupka i koje su nižestepeni sudovi imali u vidu prilikom odlučivanja.

Iz izloženog, reviziju tužene je valjalo odbaciti primjenom odredbe člana 247. stav 4. u vezi sa članom 237. stav 2. i 4. ZPP.

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić